

нуваніе. Всенощно-то Богослуженіе има начало-то си още отъ първи-тѣ Христіански времена. Господь нашъ Іисусъ Христосъ не рѣдко посвящавалъ нощи за молитвѣ къмъ Бога и Отца си, а най-паче ношь-та предъ свои-тѣ страданія преминѣлъ въ Геосиманскѣ-тѣ градинѣ. Жени-тѣ мироносици, много рано утрень-та, кога-то още было тъмно дохождали на гробъ-тъ и искали пречисто-то тѣло Христово. Апостолъ Павелъ заедно съ Сила въ градъ-тъ Филиппи посрѣдъ нощъ ся молилъ и въспѣвалъ хвали Богу въ тъмницѣхъ; и въ Троадѣ въ недѣленъ день отъ вечерть-та до сѣмнуваніе, значи всичкѣ-тѣ нощъ, приказвалъ съ вѣрующи-тѣ при множествѣ свѣтилниковѣ (Дѣян. 20, 7) и тѣй може да ся каже, че въ Троадѣ было първо-то извѣстно въ исторіѣхъ на Христіанскѣхъ-тѣ църквѣхъ напълно всенощно бдѣніе. Първи-тѣ Христіане нощъ ся молили въ кѣшкѣхъ на Іоанновѣхъ-тѣ майкѣхъ Маріѣхъ за апостола Петра, кой-то былъ заперѣнъ въ тъмницѣхъ по заповѣдъ-тѣхъ на Ирода.

(Всички-тѣ тѣзи примѣри сѣ служили за основаніе на всенощно-то бдѣніе. Първи-тѣ Христіане обичали да посвящавать нощъ на молитвѣ предъ недѣльный-тъ день или предъ празникъ, за кое-то свидѣлствовать даже и язычически-тѣ писатели. Тѣй на примѣръ, Лукіанъ заблѣзва, че «Христіане-тѣ всенощнѣ въ пѣніе прибивавать,» другъ язычникъ Плиній младый (въ 110 год. подиръ Р. Х.) въ писмо-то си до императора Трояна пише, че «Христіане-тѣ нощъ пѣють пѣсень Христу като Богу.» За всенощно-то пѣніе спомянува св. Василій В. Св. Іоаннъ Златоустъ въ Цариградъ «за да оттегли православный-тъ народъ отъ еретици-тѣ Аріяне, кои-то нощъ увлекателно пѣли богохулни пѣсни, самъ наредилъ и православни-тѣ Христіане въ свои-тѣ църкви да ся събирають за всенощно бдѣніе.»

Сетиѣ Св. Іоаннъ Дамаскинъ, Косма Маіумскій, Теодоръ Студитъ и други допълняли съ свои-тѣ си пѣ-